

Виктор Пелевин - „Батман Аполо“

РИДМИДОК

Всичко, което знаете за вампирите, е лъжа.

Всичко, което може да прочетете или чуете за тях в съвременния свят, не отговаря на истината. Изключение прави моята първа книга „Empire V“.

Това кратко встъпление е предназначено за тези, които не са я чели, и цели да обясни накратко какво всъщност представлява вампирът.

„Empire V“ е написана от млад и неопитен вампир и съдържа някои фактологически неточности, съответстващи на тогавашното ниво на неговите знания. Дори и да сте чели първия ми роман, струва си да изгубите няколко минути, за да прочетете това предисловие – ще е полезно да освежите паметта си с ключовите понятия в нашия свят. Може да се върнете към въведението и по-късно, ако възникне такава необходимост.

Най-лесно е читателят да бъде въведен в смисъла, като му се обяснят термините от „Empire V“, които ще срещне по-нататък: това означава накратко да се опише нашата Вселена. И така, започвам – но не по азбучен ред, а в последователността, в която мислите нахлуват в главата ми.

1. „Език“, или магически червей

По своята природа вампирът е двойно същество – по подобие на ездача, яздещ кон. В самия център на черепа му живее така нареченият „език“, изобразяващ древната същност на висшата природа, която се намира в симбиоза с мозъка му. Намеренията на магическия червей обикновено се усещат като наши собствени желания. Но езикът е допълнителен мозък и затова вампирите са много по-умни от хората. А отгук – и много по-нещастни. Както казваше нашият граф Дракула, „един акъл е лошо, а два – още по-лошо“.

Сравнението с ездача и коня е много точно – магическият червей преминава от едно човешко тяло в друго и на практика е безсмъртен. Затова в някакъв смисъл и вампирът е безсмъртен: променя се само човешката му обвивка. Разбира се, ако имате подобна обвивка, няма да ви стане по-леко от чуждото безсмъртие. Макар и да разполагате с определени задгробни преференции.

Но за това малко по-нататък.

2. Божествени имена

Именно вампирите, маскирани като елински и други богове, някога управляваха хората. След това поради определени обстоятелства минахме в сянка – но както и преди, имаме власт над света. Според древния обичай вземаме имената на богове, на които се кланят хората. Но това са единствено някакви си прякори. Живеещите в нас магически червеи нямат имена.

3. Хамлет и халдеи

Ние, вампирите, обичаме да изпадаме в нирвана, която настъпва от прилива на кръв, докато висим от специална гредка с главата надолу. Това е свързано с физиологията на магическия червей. Но ние преживяваме случващото се като необходимост и като удоволствие.

Разбира се, разполагаме с големи предимства пред хората. Ако имахме и капка суета, бихме избърсали краката си със списъка на „Форбс“. Но ние не я притежаваме – имаме си други потребности. Не ни е интересно да чукаме скъпи проститутки на яхти в океана, шмъркайки кокаин в очакване на приближаващия разпад. Всеки от нас предпочита да прекара няколко часа в хамлета (така се нарича интимното помещение, където висим с главата надолу). Това е смисълът на нашето служене. Нашият дълг и нашата награда. А и просто кеф.

Думата „халдеи“ също започва с буквата „х“. Но халдеите нямат никакво отношение към хамлета. Те са нашите човешки слуги, чрез които управляваме планетата. Би могло да ги наречем таен елит, ако това не звучеше твърде смешно.

Скучно ми е да говоря твърде много за тях – вие вече знаете всичко и без мен. Да, виждате ги многократно всеки ден. Ако, разбира се, гледате телевизия.

4. Blood libel

Така наречената „кървава обида“, или „кървава клевета“. Едно обвинение в страшен грях отдавна е надвиснало над нас – че едва ли не пием човешка кръв. (Вампирите от по-възрастното поколение не употребяват тази дума в устната си реч и обикновено използват термина „червена течност“, който обаче остаря през последните години и все по-често се заменя с аббревиатурата ДНА – особено в Америка.)

Трябва обаче да призная, че не жълтите писачи, а ние самите разпространяваме този слух. Освен това всички глуповати филми, книги и прочие страхотии за вампирите се финансират и внедряват от нас. Ние съзнателно се стремим да се скрием зад груби митологеми и примитивна приказна образност, в която няма да повярва нито един зрял човек.

Това ни прави абсолютно невидими за обществото. Смятаме, че е по-добре да ни приписват тежък грях, отколкото да ни изобличат в нещо по-невинно, за което ще разкажа по-надолу. Освен това ние използваме червена течност. Но не като храна (виж също „Черна завеса“).

5. ДНА, червена течност, и нейните препарати

Червената течност е основният информационен агент на организма. Когато човек отива в болница, си прави кръвни изследвания и след час докторът знае всичко за него. Или почти всичко. Ето така е и при нас. Разбира се, информацията не се съдържа в самата кръв, намира се в пространството, известно сред вампирите като „лимбо“. Кръвта съдържа само кодове и шифри, които позволяват да се разчетат сведенията, имащи отношение към дадения човек. Една груба аналогия – това е отдалеченият достъп до мрежата. Дегустирайки чужда червена течност, ние получаваме всички потребителски имена и пароли. Можем свободно да проникваме в чуждия вътрешен мир.

Цялата вампирска информатика е основана на този принцип. Вампирите използват препарати с червена течност, за да придобият знанията на другия човек. Дори той да е починал, специално пречистване на препаратите позволява да се съхранят неговите знания и емоции. Разликата е както между живото цвете и изсушеното между страниците на някоя книга. Между другото, някои вампири, наричани *undead*, са способни да преминават границата между живота и смъртта чрез способности, които са непостижими за хората.

Особените технологии за пречистване позволяват да се отделят записаните в червената течност знания от човека, който ги притежава. С помощта на такива препарати можеш

мигновено да овладееш огромни масиви от неизвестни до този момент сведения, при това, без да се докосваш до чуждата душа.

Различните препарати К. Ж. се използват в нашите информационни вампотечи и вампонавигации, за които ще разкажа в тази книга.

6. Ум „Б“, агрегат „М5“ и Великият прилеп

В ежедневието си ние се храним като хората, само че предпочитаме екопродукти. Дори и да смучем чужда кръв, това е най-вече метафорично. Ние сме най-висшето звено от хранителната верига, защото се храним с хората, които сме създали именно с тази цел. Но ние не се храним с вътрешностите на човешкото тяло, а с неговата пречистена жизнена сила. Под жизнена сила имам предвид не телесната топлина, която има груба животинска природа, а психичната енергия в определен диапазон. Неин генератор е мозъкът, снабден с втора сигнална система, тоест с език, на чиято основа възниква абстрактното мислене. Цялата човешка култура е горивото за този генератор. А всички душевни вълнения на хората се превръщат в източник на психично излъчване, с което ние се храним. Него го произвежда така нареченият ум „Б“. Създавайки го преди десетки хиляди години, вампирите са сътворили и съвременното човечество. Ум „Б“ е участващата в лингвистичното мислене част от съзнанието, където думите и основаните на тях образи се сблъскват (и реагират) един с друг, образувайки нещо като смислова волтова дъга, на която човек гледа през целия си живот като на единствена реалност. Един от нашите поети оприличи езика, на който хората говорят, със сянката на Езика, тоест с магическия червей, който живее в черепа на вампира. Трудно е да се разкрие смисълът на това по-ясно и по-точно. Някои халдеи дори не разбират, че цялото човешко мислене е „лингвистично“, тъй като броят на достъпните за хората възприятия се определя от „шаблоните за разпознаване“, тоест от думите. Това нещо, за което няма дума, за 99,99 процента от хората изобщо не съществува. Затова от самото начало човешката култура е изградена според нашите схеми и никога не се отклонява от тях и на милиметър. В съответствие с приетата от руските вампири терминологията културата се състои от два агрегата – на „гламура“ и на „дискурса“, сливащи се в гламуро-дискурс. Именно това са електродите, между които възниква ослепителната дъга, скриваща от човека всички останали аспекти на битието (вампири от други великоприлепства използват различен терминологичен апарат, за който ще спомена в тази книга, но това не променя смисъла). Изгаряйки гламуро-дискурса, ум „Б“ излъчва специфични лъчения, които вампирите наричат агрегат „М5“. Неговата социална проекция са човешките пари. Именно с това се хранят вампирите. Ще говоря за истинската същност на агрегат „М5“ с цялата политическа некоректност. Вампирите не хващат направо агрегат „М5“. Това го умее единствено Великият прилеп – древно безсмъртно същество, което представлява огромна черна дупка в кипящия център на всяка водеща национална култура. Мястото, което то обитава, се нарича „Хартланд“ и е дълбока пропаст, на дъното на която има пещера. Великият прилеп не е физическо същество в смисъла, в който човекът е физическо същество. Но той има физическо тяло – това е гигантски прилеп с много дълга шия, скрита в специален каменен жлеб с прозорци. По принцип това тяло е недостъпно за хората. Но веднъж на няколко десетилетия му присаждат поредната човешка глава, която е новият човешки аспект на Великия прилеп и неговата нова антена. Ние наричаме тази глава Ищар; други вампирки не получават такова име. Благодарение на тази глава Великият прилеп е способен да поддържа психичен контакт с изменящия се свят на повърхността на земята, създавайки на хората мечти, надежди и жизнени цели, които в края на краищата се превръщат в баблос. Историята за това как моята приятелка Хера стана нашата нова

Ищар е описана в книгата „Empire V“. Всяка предишна глава на Великия прилеп се погребва с пищна церемония, а след това се мумифицира и се съхранява в собствена камера. Тази подземна галерия представлява зловещо зрелище. Но ние свикваме с всичко.

7. Баблос и Червена церемония

Великият прилеп улавя агрегат „M5“ и го преработва в баблос – свещена течност, която в древната митология е наричана амброзия – нектарът на безсмъртието (думата „баблос“ етимологически е свързана с Вавилон, а не толкова с „бабло“ – макар че всъщност тази лъжлива етимология е абсолютно правилна). Баблосът наподобява на нефт с висока концентрация, в който се кондензират душевните терзания и мъки на човека, уверен, че свободно избира пътя на своята съдба в съответствие с личните си вкусове и предпочитания.

Обикновеният вампир живее не за да виси в хамлета. Той живее, за да смуче баблос. Тази процедура се нарича „Червена церемония“.

Този, който употребява баблос, не е човекът, който носи в себе си магическия червей, а самият магически червей. Вампирите не знаят какво изпитва той. За нас това е много приятен опит, чийто резултат е трудно за описване трансцендентно преживяване, подобно на озаренията, до които достигат хората мистици.

Материалната основа на това преживяване, както твърдят някои вампири дисиденти, е в това, че баблосът отключва навреме ум „Б“. Ние преставаме да сме полчовеци, които ежесекундно произвеждат агрегат „M5“, и тогава се проявява нашата свръхчовешка природа... В това има някакво рекурсивно изящество – приемането на баблос като че ли навреме освобождава вампира от необходимостта да изработва баблос. Но аз не съм напълно сигурен в това.

Именно благодарение на баблоса магическият червей съхранява своето безсмъртие. В нашата ценностна йерархия баблосът заема най-високото място. Това е „безценният дар на Великия прилеп, неговото свещено мляко“, както казва един наш поет. Но сравнението с хероина би било по-точно. Веднъж опитал баблос, вампирът е обречен да го желае цял живот. Човешката алчност за пари е само сянка на тази велика вампирска жажда.